

værter. Her sidde vi og bevilge paa Finansloven Hundrede Tusinder af Kroner, som skulle gaa ud til de faglærte Haandværkere i Form af Arbejdsløn, en Arbejdsløn, de kunne være tjente med at modtage og kunne være i Stand til at leve af, men i Stedet for at give dette Arbejde til dem, som vilde sætte Pris paa at levere Statsbanerne godt og solidt Arbejde, saa overlader man det, blot for et lavt Licitationbudsk Skyld, til Folk, som ikke tage Spor af Hensyn til, hvorvidt de levere godt Arbejde for de Penge, der bydes, eller ikke, og til Folk, som ikke have Spor af Ansvarfølelse over for de faglærte Arbejdere, som skulle udføre Arbejdet. Det er en Praksis, som den høje Regering og dens Tilhængere i Virkeligheden følger, medens der føres Tale om Bestyttelse af det faglærte, faguddannede Arbejde her i vort Land, og det kan det være godt at huske paa. Det er en Selvfølge, at de Arbejdsgivere — og ogsaa Arbejdere — som Nar efter Nar se, at der bevilges store Summer paa Finansloven til saadanne Arbejder — der er jo meget andet af offentlige Arbejder, der bevilges store Summer til — bestandig, naar de ere saaledes økonomisk stillede, at de have økonomiske Kræfter nok til at være med til at konkurrere paa saadanne Omraader, spekulere over, hvorledes det er muligt for dem, som overtage Leverancen af disse Klædningsstykker og andre Ting til det offentlige, at levere forsvareligt Arbejde til den Pris, som de ere gaaede ind paa at levere for. Særlig er det umuligt at forstaa dette, efter at Arbejderorganisationerne ere blevne saa stærke, at selv om de maa føre faglige Kampe for at tvinge Mestrene til at betale efter den mellem Mestre og Svende indgaaede Overenskomst, kunne de sætte det igennem; jeg gentager, at efter at disse Organisationer ere blevne stærke nok til at gennemføre dette, er det de vedkommende dobbelt uforstaaeligt, at Folk kunne gaa ind paa Leverancer til den Pris. Det er dem umuligt ved deres Beregninger at se, hvor Avancen, som de dog maa tilstræbe paa dette Arbejde som paa alt andet, ligger, og det er ganske naturligt, at man mere og mere har spekuleret over, hvor denne Avance er, hvorfra Fortjenesten paa dette Arbejde faas. Det synes da, at man er kommen til et Resultat, som efter min Formening er ret uheldigt og ret forunderligt, hvis det er rigtigt. Det er nemlig saa, at Statsbanerne levere selv Klædet til de Vedklædningsgenstande, som skulle forfærdiges til Personalet. Det kan være meget rigtigt, thi derved sikre de sig mod, at de Leverandører, som paatage sig Arbejde til saa lave Priser,

som Tilfældet er, levere Staten andre Varer end saadanne, som Staten kan være tjent med at modtage. Men det skal selvfølgelig udregnes, hvor meget der gaar til af dette Klæde, og saa synes det da at være Tilfældet, at den Avance, som de vedkommende her ikke kunne faa gennem den Sum, de byde for at udføre Leverancen, faa de i det Maal paa Klædet, som Administrationen udleverer dem til de Klædningsstykker, som skulle forfærdiges. Nu vil det sikkert staa klart for ærede Medlemmer, at det er en underlig Maade at give Avance paa. For det første ere de, som ikke ere kendte med, at det gaar til paa denne Maade, nu fuldstændig udelukkede fra at kunne tænke sig Muligheden af, hvor de kunne faa Avancen fra, altsaa ere de udelukkede fra at kunne komme til at deltage i Konkurrence, naar Varen udbydes i Licitation. For den Haandværter, som er vant til at levere ordentligt Arbejde, som ikke vil udføre sit Arbejde saaledes, at det bliver generende i nogen Retning for den, der skal bære det, med Hensyn til, om det er stort nok, og om det er ordentlig forfærdiget, for ham er det en Umulighed at forstaa, at de vedkommende ere i Stand til at spare noget paa det, de faa udleveret, men den, som ikke tager dette Hensyn, som i større eller mindre Grad er lige glad, hvorledes han kommer til at levere det, og derfor kun sørger for at spare paa Tøjet for derigennem at opnaa den Avance, han maa have paa Levering af Arbejdet, tør selvfølgelig give et lavere Bud paa dette Arbejde, end andre tør give, og derved udelukker han andre. At der er blevet sparet Klæde paa denne Maade, ved jeg med Sikkerhed og er i Stand til at bevise det, ellers stod jeg ikke og talte om det her. Men der er nu tillige fremkommet Ting, jeg i høj Grad ønsker oplyste, fordi jeg er paa det rene med, at Administrationen ikke er tjent med, at saadant noget kommer ud mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne og bliver taget for gode Varer, dersom det dog ikke er rigtigt, og fordi det, hvis det er rigtigt, hurtigst muligt bør blive affastet. Naar disse Mestre levere deres Arbejde til Statsbanen og Postvæsenet, har Tilskæreren faaet en hel Del Klæde tilovers, og det er jo da givet, at de for at faa Avancen skulle have dette Klæde affat. Nu er der da blevet sagt, at Statsbanerne ere komne ind paa gennem Administrationen selv at afkøbe de vedkommende det Klæde, de faa tilovers. Hvis dette er rigtigt, saa forekommer det mig dog at være en noget forunderlig Maade at drive og udføre Licitationer paa, thi man vil let se, at her fremkommer to Ting: Man stader